

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 20 (867) | Субота, 26 травня 1984 року | Ціна 2 коп.

Берегти честь фабричної марки

Жіночі пальта з вільвета, куртки спортивного покроя та інші вироби, що їх випускає Харківське УВП-2, не залежуються на прилавках магазинів. Пам'ятаючи про інтереси покупців, тут бережуть честь фабричної марки, своєчасно оновлюють асортимент продукції. Сьогодні, наприклад, підприємство шне 12 моделей чоловічого і жіночого верхнього одягу з державним Знаком якості та індексом «Н», що становить в загальному обсязі виробництва 42,4 процента.

В організації і забезпеченні випуску високоякісної продукції на Харківському УВП-2 чималий внесок технолога підприємства Людмили Миколаївни Вінюкової, старшого майстра експериментальної дільниці Надії Павлівни Румянцевої та начальника відділу технічного контролю Ніни Олександрівни Раян.

Добре налагоджено дотримання технологічної дисципліни пошиття робочого одягу на Кам'янець-Подільському УВП. В тому, що підприємство ось уже понад 10 років не має рекламаций на свою продукцію, заслуга всього колективу трудівників і, зокрема, головного інженера підприємства Позинюк Ганни Олексіївни.

Постійно дбають про честь виробничої марки на Дрогобицькому та Миколаївському УВП. Втретє підтверджує звання «Підприємство високої якості продукції» Вошишловградське УВП.

Разом з тим на підприємствах та в об'єднаннях Товариства ще має місце випуск недоброякісної продукції. В 1983 році, наприклад, на адресу УТОГ надійшло 38 рекламаций, внаслідок чого було сплачено 13,7 тисячі карбованців штрафних санкцій.

Як не прикро, але подібні втрати через випуск недоброякісної продукції трапляються і в нинішньому році. Так, за чотири місяці вже надійшло 6 рекламаций. Харківською базою «Головкоопосилторг» стягнуто з Івано-Франківського УВП 294, а «Львівпостачзбутом» з Чернігівського УВП — 180 карбованців штрафу.

Вибіркові перевірки, проведені Держторгінспекцією, показали, що з якістю продукції в Товаристві далеко не все гаразд. Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт» виготовляє викидачі та лотки для столових виробів з порушенням вимог стандартів. Внаслідок послаблення контролю за якістю деталей, несумлінного ставлення до виконання своїх обов'язків з боку окремих інженерів, майстрів і робітників на цих виробках виявлено недбалю зачищений облой, гострі кромки, царпини, до того ж їх складають неякісно.

У Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» комісія Міністерства зовнішньої торгівлі СРСР забракувала і повернула на доробку партію реле РПУ-2 у кількості 608 штук, що йшла для комплектації продукції на експорт. Тут, як і в Донецьку, брак допущено внаслідок недотримання виконавцями вимог технологічного процесу, незадовільної організації контролю за якістю виготовлення реле, низької професійної підготовки контролерів.

Наведені факти випуску бракованої продукції свідчать про те, що в основу діяльності ряду підприємств і об'єднань Товариства ще не покладено боротьбу за честь виробничої марки. Тут ще низька виробнича і технологічна дисципліна, формальне впровадження комплексної системи управління якістю продукції, недостатній рівень організаторської і політичної роботи партійних, профспілкових, комсомольських і первинних організацій УТОГ.

Боротьба за поліпшення якісних показників — не кампанія, а генеральне завдання нашого економічного розвитку, намічене ХХVI з'їздом КПРС. Справа честі кожного колективу, кожного трудівника повсякденно дбати про високу честь фабричної марки.

П'ЯТИРІЧКА: РІК ЧЕТВЕРТИЙ СКЛАДОВІ УСПІХУ

Переступивши поріг цеху № 1 сортового посуду Київського заводу художнього скла, відразу відчуваєш захоплення від ділового, напруженого робочого ритму. Панує він і в бригаді шліфувальників, яку очолює Віктор Омельченко.

Знайомлячись з цим колективом, починаєш розуміти, що єднає, здружує кожного з його членів. А саме — прагнення зробити все, щоб поставлені завдання були виконані вчасно, з високою якістю. А вони, як і в попередні роки, — напружені.

Вже й про успіхи можна говорити. Так, на кінець першого кварталу бригада шліфувальників перевиконала планове завдання на 3,1 процента, виробіток в асортименті становив при цьому 124,4 процента.

Цей здобуток — результат впровадження бригадної форми організації праці, зміцнення трудової і технологічної дисципліни, найповнішого використання професійних здібностей кожного фахівця.

— Раніше як було, — розповідає передовий виробничник член УТОГ Віктор Кирпичов. — Шліфувальник виконував свою операцію, здавав ВТК свою роботу, одержував зарплату, і доля виробу його вже не цікавила. А цей же виріб міг і в брак піти з вини іншого робітника. Тепер же оплата проводиться за кінцевий результат, тобто, коли вже повністю готова продукція на-

дійде на склад. Саме тому нікому не байдуже, скільки і як попрацював кожен член бригади. Звідси і високі виробничі показники, і добра оплата.

Милуюсь виробами, оздобленими Віктором і його товаришами. Кришталеві вази, цукерниці, чарки, бокали вражають досконалістю форм, майстерно виконаними візерунками. Можна лише здогадуватись, як треба було потрудитись, скільки докладати зусиль і хисту, щоб скляна форма перетворилась на ось таке маленьке диво.

Скільки треба старань і вміння добре знає Леонід Бабенко. Він понад п'ять років працює на підприємстві. За цей час став висококваліфікованим майстром. Свою роботу виконує не тільки швидко, а й високоякісно. Нещодавно ім'я правофлангового соціалістичного змагання занесено до заводської Книги Пошани.

З найвищою віддачею трудяться і інші нечуючі трудівники: Любов Плоденко, Раїса Хрищенюк. Свої виробничі завдання вони виконують, як правило, на 150 процентів.

Таке ставлення до своїх виробничих обов'язків винагороджується усвідомленням того, що вироби заводу художнього скла мають неабиякий попит у населення, приносять радість людям.

Г. ГАВРИЛЮК.
м. Київ.

Токар високої кваліфікації, ударник комуністичної праці, правофлангова соціалістичного змагання — так характеризують трудівницю Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» Світлану Андріївну Мальцеву.

Виробничі завдання робітниця виконує на 140 процентів, якість виготовлених нею деталей завжди відмінна.
Фото П. МІНДЕЛЯ.

Гідно зустрічають своє свято воїни Червонопрапорного Західного прикордонно-

го округу. Підвищуючи пильність, вдосконалюючи ратну майстерність, вони разом з воїнами Радянської Армії і Військово-Морського Флоту надійно захищають мирні будні нашої Батьківщини.

На знімку: біля пам'ятника Герою Радянського Союзу Ф. В. Моріну, ім'я якого носить застава, заступник начальника застави по політчастині М. О. Миронов і молоді прикордонники.

Фото В. Песляка.

ПО РЕСПУБЛІЦІ

ВАГОМА ХВИЛИНА СТАЛЕВАРІВ

Нарощують випуск продукції металурги жданівського комбінату «Азовсталь». Тут одержано 20-мільйонну від дня пуску конверторного виробництва тону сталі.

Після освоєння проектно потужності киснево-конверторного цеху завдяки безпервному вдосконаленню технології цикл кожної плавки скорочено на одну хвилину. Економія нібито невелика, але ціна їй — вісім тонн металу.

Комбінат став провідним в галузі підприємством і по поставках високоякісної продукції. Уся конверторна сталь, що використовується переважно в суднобудуванні, проходить тут позапільну обробку. Тепер готується до пуску комплекс такої ж обробки мартенівської сталі, яка призначається для потокового виробництва термічно загартованих залізничних рейок. В результаті строк їх служби підвищиться удвоє.

ПОСЛУЖАТЬ ЩЕ КОМБАЙНИ

Без закупки додаткової техніки поповнили парк машин для збирання кормових культур багато господарств Харківської області. Для кошовців трав тут пристосовано понад чотириста «Нив» і «Колосів», що відслужили свій строк. З початком «зелених жнив» вони виведені на сінокоси.

На необхідність оптимально використовувати наявний виробничий потенціал вказувалося на Всесоюзній економічній нараді з проблем агропромислового комп-

лексу. Оскільки в господарствах ще відчувається нестача машин для скошування і підбирання трав, то при підготовці до сінокошу ми зобов'язали сільгосптехніку налагодити переобладнання списаних зернових комбайнів. У ряді ремонтних майстерень створено спеціалізовані дільниці. Шефи — машинобудівники Харкова — забезпечили їх необхідними верстатами, оснащенням, інструментом.

До кінця п'ятирічки в області здобудуть друге життя ще близько шестисот комбайнів. Вже цього року застосування такої техніки дасть економічний ефект у вісімсот тисяч карбованців.

ПІДМОГА ДЛЯ ОСОБИСТОГО ГОСПОДАРСТВА

Перші сто тисяч курчат, виведених у новому інкубаторі, реалізував населенню колгосп імені М. І. Калініна Хустського району Закарпатської області. Молодняк звідси надходить у села всієї округи.

Нову справу освоєно з ініціативи ради РАПО. Враховуючи великий попит на курчат, господарство вирішило довести річний продаж їх до восьмисот тисяч голів. У районі збільшено реалізацію населенню комбікормів, намічено заходи по поліпшенню зооветеринарного обслуговування «домашніх ферм». У майбутньому інкубатор даватиме також каченят, гусенят, індичат.

Цього року в районі буде додатково вироблено близько тисячі тонн курячого м'яса.

ФЕСТИВАЛЬ МИРУ І ДРУЖБИ

Ініціатива Ленінського комсомолу про проведення влітку наступного року в Москві XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів знайшла за рубежем шпироку підтримку серед молодіжних і студентських організацій різної політичної орієнтації. Про це говорилось на прес-конференції, що відбулась 21 травня в Москві.

Девіз наступного фестивалю, підкресливали голова Радянського підготовчого комітету XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Мишин та інші промовці, — «За антимперіалістичну солідарність, мир і дружбу!». За це одностайно проголосували представники молоді 92 країн — учасники першого засідання Міжнародного підготовчого комітету.

Символічним є час проведення юнацького форуму — в наступному році відзначається 40-річчя Перемоги над гітлерівським фашизмом і японським імлітаризмом. 10-річчя підписання Заключного акта Наради з питань безпеки і співробітництва в Європі. Вартим уваги є й те, що 1985 рік ООН оголосила міжнародним роком молоді. Усе це знайде відображення у програмі юнацького форуму.

Тепер у комсомольських організаціях розгорнулася активна підготовка до нього. До відкриття фестивалю сотні молодіжних колективів вирішили завершити завдання п'ятирічки. Повсюдно розгортається змагання юнаків і дівчат за право брати участь у ньому.

Традицією, підкресливалося на прес-конференції, стало проведення напередодні всесвітніх форумів фестивалю радянської молоді. Черговий почнеться 3 липня цього року. Він покликаний стати справжнім святом праці, дружби народів нашої країни, демонстрацією солідарності юності з зарубіжними ровесниками в їх боротьбі за мир і соціальний прогрес.

(Кор. ТАРС).

Журнал „Партийная жизнь“

Вийшов з друку десятий номер журналу ЦК КПРС «Партийная жизнь». Він відкривається матеріалом про зустріч товариша К. У. Черненка з робітниками московського металургійного заводу «Серп и молот», публікується промова товариша К. У. Черненка. Вміщено повідомлення «У Політбюро ЦК КПРС».

Надруковано статті «Енергію і творчість мас — на роз-

в'язання вузлових завдань», «Удосконалювати ідеологічну, політико-виховну роботу» та інші.

Про стиль роботи партійного комітету і його апарату розповідається в матеріалах «Член бюро партійного комітету: активність, компетентність, діловитість», «Радитися з людьми праці». Публікується добірка «Партійні збори — школа виховання».

(ТАРС).

ДОСЯГНУТЕ НЕ — МЕЖА

У Київському Палаці культури ім. А. В. Луначарського відбулася XIX звітно-виборна обласна конференція УТОГ.

З доповіддю про роботу організації за звітний період виступила голова обласного Товариства Г. М. Мережка. Вона зупинилась на трудових здобутках, відзначивши колективи КДВО «Контакт» та Білоцерківського УВП, які достроково виконали плани третього року одинадцяти п'ятирічки з усіх техніко-економічних показників. Разом з тим доповідач зупинилась на недоліках та упущеннях в роботі обласної організації, МРВ і міськвідділу, первинних організацій і культзакладів об-

ласті, поставила конкретні завдання, спрямовані на їх усунення.

Детально проаналізувавши результати роботи, Ганна Михайлівна підкреслила, що курс партії, вироблений XXVI з'їздом, одержав свій дальший творчий розвиток на наступних Пленумах ЦК КПРС, забезпечує успішне просування нашої країни вперед шляхом економічного і соціального прогресу.

В обговоренні доповіді взяли участь директор Київської спецшколи-інтернату № 6 Л. М. Максименко, директор Білоцерківського УВП І. І. Проскура, слюсар КДВО «Контакт» В. В. Скурчинський, директор Палацу

культури ім. А. В. Луначарського А. І. Неменша, коваль колгоспу ім. Леніна Переяслав-Хмельницького району І. С. Грантовський та інші. Усі виступаючі внесли конкретні пропозиції щодо поліпшення діяльності усіх ланок обласного Товариства.

З заключним словом виступив голова президії ЦП УТОГ П. П. Шпак. Він підбив підсумки роботи конференції і закликав спрямувати зусилля на вирішення першочергових завдань обласної організації УТОГ.

Конференція прийняла постанову, обрала новий склад правління та ревізійної комісії.

С. ГУБКІН.
м. Київ.

К. С. Слободенюк трудиться пресувальницею на Одеському виробничому об'єднанні «Електрик». Вона — ударник комуністичної праці.
Фото П. МІНДЕЛЯ.

КУЛЬТЗАКЛАД — ЦЕНТР ІДЕОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ

НА ВЕЧІРНІЙ ВОГНИК

Як тільки над Дрогобичем спадають вечірні сутінки, в Будинку культури глухих привітно засвічуються вогні. Невеличке приміщення на березі гірської річки, оточеної кристалними вербами, часто вщерть переповнене. Тут збираються нечуючі, їхні друзі, молодь міста. Сюди заходять і ті, хто любить пісню, танок, веселе і дотепне слово.

Не так давно директором Будинку культури стала Оксана Петрівна Федотова. Невеличка, білява, з вогником в синіх-синіх очах, ця жінка і сама постійно в русі, і інших запалює до творчої праці, до невтомного пошуку.

— Наша установа своєрідна, — розповідає вона. Люди у нас повинні забувати про втому. Саме ми повинні допомогти їм глибше збагнути світ, дати вичерпну інформацію, відповісти на запитання. Хочемо створити домашню атмосферу, дарувати кожному добрий настрій. Для цього підбираємо цікаві художні фільми, складаємо програми вечорів, організували кімнату відпочинку, де можна зіграти в більярд, в шахи чи шашки, а то й просто поспілкуватися з друзями. Є у нас і свої проBLEMI. Будинку культури знаходиться в невеликому приміщенні. Мріємо про нове. А поки що працюємо, робимо все, щоб люди любили мистецтво, щоб поспішали на вогник.

До речі, Оксана Петрівна не сказала і сотні частки про роботу культармійців. Тут щомісяця проводять вечори-портрети кращої сім'ї, робітничої династії, чи ветерана праці. Лише за кілька місяців тут вшанували сімнадцять чоловік. Серед них — швачку-мотористку швейної фабрики М. А. Чернегу. Тепло і широкі розповіді про цю жінку, наставника молоді, ветерана праці, ведуча вечора. Не так давно такої ж честі удостоїлися швачка Р. І. Артамонова, бригадир учбово-виробничого підприємства Р. В. Соляник, робітнича династія Мазурів. Організатори вечора не просто розповідали про роботу, про захоплення, а намагалися донести до кож-

ного присутнього красу людського серця, довести, як багато може людина. Героям заходів дарували пісні і поезію, танці, уривки з вистав. Люди виходили з Будинку культури світлішими, добрішими.

При Будинку культури працює драматичний гурток. Усі його двадцять чотирьох учасників прийшли сюди за покликком серця. Захоплює красою гра самодіяльних митців І. В. Гиряк, В. Г. Прядка, Т. М. Швайка, О. Т. Кошпетрук. Колектив побував з виставами у сусідніх містечках: Стрию, Самборі, Бориславі, Бродях. Репертуар драмгуртка поповнився новими творами, присвяченими 40-річчю Перемоги над фашистською Німеччиною.

Можна багато розповідати про роботу дрогобицьких культармійців. При Будинку культури добре працює бібліотека, агіткультбригада, вокальний гурток. Створюється тут і колективно-інструментальний ансамбль, який поки що в пошуку. В основі своєї роботи культармійці покладають рішення партії. Вони не просто працюють. А йдуть у цехи, в гуртожиток, до домівок. Шукають нових форм роботи, несуть і дарують людям настрій. Усі в творчому пошуку.

...Може ви завітаєте коли у Дрогобич, то навідайтесь сюди, до Будинку культури глухих, над гірською річкою. Вас зустрінуть пісні і поезії, музика і теплий, задушевний сміх. Зупиніться при вході. Ви побачите щасливі обличчя у залі. То люди, які ще недавно боляче переживали своє горе, боялися своїх вад. Сьогодні вони щасливі. Їм доступна висота у мистецтві, їм доступна людська радість і спілкування, вони збагнули, що таке щастя. А коли побачите серед відвідувачів вродливу біляву жінку з синіми очима, привітайтеся. То і є Оксана Федотова, директор Будинку культури.

А над містом — весняна краса. Цвітуть сади, шумлять гірські річки, ледь чути щось нашпуге легіт. То він розповідає про життя. Таке звичайне і таке прекрасне.

А. ОНИЩАК.
м. Дрогобич.

ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ: КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР

З ПОГЛЯДОМ У ЗАВТРАШНІЙ ДЕНЬ

У Червоному кутку нового адміністративно-побутового корпусу Харківського УВП-1 недавно відбулася профспілкова конференція, на якій аналізувалось виконання колективного договору за минулий рік, прийнято новий.

Перед делегатами виступила голова профспілкового комітету Н. А. Власенко. Доповідач відзначила, що колективний договір сприяв мобілізації трудящих підприємства на виконання і перевиконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань. Адже висока трудова активність робітників, інженерно-технічних працівників і службовців дали змогу достроково виконати план третього року одинадцятип'ятирічки, реалізувати понад план виробів на 134 тисячі карбованців, в тому числі товарів народного споживання на 20 тисяч карбованців. 41 робітник достроково виконав завдання 1983 року, 116 з них підтвердили почесне звання ударника комуністичної праці. Передовики виробництва, такі, як Т. Г. Голобородько, Н. А. Симоненко та інші рапортували про завершення особистих п'ятирічних завдань. Штампувальник М. Ф. Шейко вийшов переможцем у республіканському конкурсі «Кращий за професією».

В індивідуальному змаганні «Кращий за професією» перемогу здобули шліфувальниця оптичного скла В. І. Кравченко, слюсар-інструментальник А. В. Парфенов та В. М. Курилко, слюсар-електрик М. І. Жадан, слюсар-ремонтник В. В. Беляєв та інші.

Переможцем соціалістичного змагання продовж минулого року шість разів виходив колектив механоскладального цеху, чотири — оптико-складального.

Отже, як бачимо, колективний договір є важливою формою розвитку творчої активності, засобом, що сприяє підвищенню продуктивності праці, зниженню собівартості продукції, поліпшенню якості виробів. Так, зокрема, продуктивність праці в порівнянні з 1982 роком становила за звітний період 104,1 процента, собівартість продукції проти планової значно знизилась.

Для підвищення ефективності виробництва впроваджено два заходи з нової техніки, що дали економічний ефект на суму 6,3 тисячі карбованців, з наукової організації праці впроваджено 9 заходів з економічним ефектом 4,3 тисячі карбованців.

Рационалізаторами подано і впроваджено 11 цінних пропозицій з економічним

ефектом 12,8 тисячі карбованців. Впровадження новаторських знахідок дали можливість знизити витрачання матеріальних ресурсів на 3 тисячі карбованців. За рахунок внесених змін у конструкції деталей і розкרוю при виготовленні продукції трудоемкість знизилась на 709 нормо-годин. На підприємстві змінили процес накладання якоря електромагніта, анулювали операцію зняття фаски. Все це дозволило виготовити додатково більше тисячі електромагнітів на суму понад 5 тисяч карбованців.

Кращими рационалізаторами на підприємстві вважаються токаря інструментальної дільниці П. М. Шагін, фрезерувальник М. Г. Мозговий та інші.

Чимало хороших справ зроблено і в поліпшенні умов праці, побуту і відпочинку трудящих. Виконано 28 заходів з охорони праці. На це затрачено 19,52 тисячі карбованців.

Діти членів УТОГ влаштовані в дитячі дошкільні заклади, в літній період забезпечувались путівками в піонерські табори.

Протягом року всім сім'ям відзначили новосілля в нових будинках, одинакам надавалось місце в гуртожитку. Всі трудівники забезпечувались на зиму паливом.

На підприємстві проводилась велика політико-виховна і культурно-освітня робота. Читались лекції, проводились бесіди, організувались тематичні вечори тощо.

Виступаючі на конференції відзначили, що поряд з досягнутими успіхами мають місце й недоліки: підприємство працювало неритмічно через труднощі в матеріально-технічному постачанні, повільно оновлюється оброблюючий інструмент на оптичній дільниці, є випадки використання старого обладнання, яке майже не ремонтується. Мали місце й порушення трудової дисципліни.

З проектом колективного договору на 1984 рік делегатів ознайомив директор підприємства В. М. Каталімов.

Новий договір також мобілізує колектив на безумовне і дострокове виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань, ширше розгортання соціалістичного змагання, передбачає також усунення недоліків, що мали місце минулого року.

Безумовне виконання колективного — головний обов'язок профспілкової організації і керівників підприємства.

Ю. ЕЛЕК.
м. Харків.

НОВИНИ КРИМУ

КОРИСНА ЗУСТРІЧ

В Ялтинському культзакладі днями відбулася зустріч з депутатом міськради, завідуючим відділом обліку і розподілу житла міськвиконкому М. В. Беловим.

Нечуючі трудівники дізналися про нове в радянському законодавстві про житло, з'ясували порядок оформлення документів для взяття на квартирний облік, одержали вичерпні відповіді на запитання.

ЮБІЛЕЙНІ ВИСТАВКИ

У клубах районів Кримської області до кінця березня тривали виставки «Умілі руки», присвячені 40-річчю звільнення краю від німецько-фашистських загарбників.

Нині кращі роботи експонуються на обласній виставці. Тут широко представлені найрізноманітніші рукодільні вироби, фотографії, плакати. Найкращі відгуки здобули роботи Костянтина Алексеева, Галини Зайцевої і Валентини Сиренко.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

Галина Юхимівна Назаренко та Галина Василівна Михайлишина — кращі друкарки цеху № 5 Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Змінні завдання сумлінні трудівниці виконують на 130—140 процентів, якість їх робіт завжди висока.

Обом їм присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Сьогодні в нас в гостях — давні друзі, члени літературного об'єднання «Камертон». Це вже не перша зустріч на сторінках газети «Наше життя» з представниками літературного об'єднання братнього «Всеросійського ордена «Знак Пошани» товариства глухих. Вони щороку беруть участь в роботі семінару літературного об'єднання нашого Товариства «Відлуння». І це вже стало доброю традицією.

Нижче пропонуємо увазі читачів твори літераторів «Камертону» з щирими побажаннями нових творчих успіхів.

І. САПОЖНИКОВ,
голова бюро літоб'єднання УТОГ «Відлуння».

РАКЕТАМ — НЕТ!

Какое же, все-таки, диво —
Летающий задумчиво
Мальчишка, прищурясь
Прижался щекою к сосне.
Расту ему. Диву дивиться.
В цветке мироздания
В далекие дали стремиться.
Родные просторы любить.
Но — страшно подумать об
Надменный правитель —
С молитвой — мол, плачу
Лишь кнопку нажмет...
О Люди! Наш гнев

Способен кордоны снести.
Вставайте, смейтесь в колонны!
Сметайте безумцев с пути!
О Люди! Пусть гулом
Наполнится вздыбленный
Нет — бомбам и прочим снарядам,
Ракетам-чудовищам —
Но только не ждать
В единных усных — успех!..
...Какое великое диво —
Летающий задумчиво
И. РУБИН.

ЗАЦВЕЛИ КАШТАНЫ

Зацвели каштаны
День и ночь не гаснут,
Словно панихиду
По давно погибшим
По давно погибшим
Как слезу роняя,
У стены простреленной,
Гаснет на асфальте
Ветер их поднимет,
Только как развеять
Как ни мчится Время,
Оттого и снятся

золотыми свечками,
словно ночь одну,
служат они вечно
в ту грозу — войну...
вдруг заплачут свечи,
за цветком цветов,
расстилась речкой...
желтый огонек.
унесет их в даль...
матерей печаль?..
по войне мы бродим,
сны такие Родине...

О. ДМИТРИЕВА.

ДВОЕ

Памяти бойцов эскадрильи
«Нормандия—Неман»
Злой дымный след по
Сигнал беды знакомый:
Врагом подбитый «ястребок»
Тянул к аэродрому.
Не долетит... С земли
«Пилот, спаситесь спешите!»
Но молодой французский ас
Не бросил петрелиль,
Не прыгнул, чтобы жизнь
Судьба сложилась круто:
Металлик русский позади
Сидел без парашюта.
Раз делать выбор суждено,
Летя последним кругом,
Решенье может быть одно:
Не расставаться с другом!
...За летным полем грохнул
Огонь взметнулся рыжий,
Двух матерей осиротив
В России и в Париже.

Б. КОМАШИНСКИЙ.

Какая радость — радость подарить!
Идти к тебе с улыбочивым приветом —
И ждать потом ответа.
И снова лишь с тобою говорить.
И тихо верить: время не остудит
души твоей доверчивый родник.
И неизбывной наша дружба будет:
все родственное — ближе породнит.
Ты просто на письмо мое ответил,
а сколько сразу прибыло тепла!..
Зеленый май необычайно светел —
и близь светла, и даль светла-светла...
И. АНИСИМОВА.

РАДОСТЬ

Кам много в жизни радости
От детства и до старости!
Все интересным кажется,
Покуда ум остр.
Есть к творчеству влечение,
Желание к учению.
И мало кто откажется
Гасить любви костер!
В час трудный не
Не унывать стараешься.
И друг хороший встретится.

Мир тесен, хоть велик!
Кой где пути заказаны,
Но руки не завязаны.
Мечта звездой светится —
С ней не зайдешь в тупик.
Есть люди, что и в старости
Находят в жизни радости.
Они с улыбкой доброю,
Всегда дадут совет.
Живут, ни с кем не ссорятся,
В руках их дело спорится
И мудрые, и бодрые
Несут тепло и свет!
Ю. СИЛАНТЬЕВА.

БУКЕТ

Друзья, немало лет тому назад
Попал я в осажденный Ленинград.
...Снарядов свист... Копилки тусклый
До миллиграмма взвешен черный хлеб...
Редиска в клумбах парка и ...мечты.
И снова в Ботаническом цветы.
Я размышляя, прогнав остаток сна:
— Кому нужны цветы, когда война?
Зато сейчас таких сомнений нет,
Послушайте рассказ мой про букет.

Я шел домой и вышел из ворот,
Вдруг девушка навстречу мне идет:
— Вы в Ботаническом работаете, да?
Простите, у меня сейчас беда.
— Я с фронта, к маме шла в родной
Дверь отперла ключом, что все храню,
И так была я рада, что потом
На целый час забыла про войну.
Записка на дверях, как телеграмма:

Приду с работы в шесть. Целую. Мама.
Стол. Блюдце с ниткой золота в кайме,
В нем два кусочка хлеба — завтрак мне.
В солонке масла крохотный комоч.
Для дочки — весь блокадный свой паек.
А я тогда могла лишь пометчать,
Что снова обниму родную мать.
На сутки отпуск хоть заплачь со зла,
Я маме ничего не привезла.
...И я для мамы в память мирных лет
У Вас хотела попросить букет.

Я ей сказал: «Попробую помочь,
Хорошая у Вашей мамы дочка»,
И лучшие цветы, какие знал,
Для девушки в пилотке я сорвал.
Цветы — первоисточник всех наград,
Приятнее подарка в жизни нет.
Давайте превратим планету в сад,
И всем любимым каждый день — букет!
М. ШЛЯХТ.

ГЛОБУС

Шла по двору девчонка
С косицей очень тонкой.
Нашла случайно
Разбитый на куски.
Песочно-синий шарик
Она собрать пыталась,
Знакомая Европа
Куда-то потерялась.
Кругом стояло лето,
Земля насквозь прогрета,
На лавочке лежала
Забывшая газета.
Гремели громы где-то,
А тут крутилась Света,

Искала свой кусочек
От старенькой планеты.
— Ура! Нашлась Европа!—
Андрей по шару хлопал,
И Витенька-вытобус
Просил — «на ручки»
От ветерка открылась
На лавочке газета:
...«Сверхдальняя ракета»...
А белый свет? А Света?
Планету держат
Пред ними мы
А. СЛАВИНА.

НАСТРОЕНИЕ

Когда проходите Вы,
Чуть усталая, хмурая и
За окном запекает темную
На солнце наползает туча,
Начинается вьюга,
Деревья поникают,
Вздрагивая от жалости
Грустные и беззащитные.
В душе зябко ноет вопрос
О сущности человеческого
Но стоит Вам улыбнуться,
И снова сверкают лучи,
На ветвях возникают птицы,
А из их радостных трелей
Вырастают звонкие листья,
Наполняя зеленой удалью
Всю вселенную.
Опять легче дышится,
Жизнь прекрасна.
И мудрые вопросы тонут
В солнечном ликовании
В честь женщины-богини.

В. НОВИКОВ.

ТВОЙ ГОРОД

В твой город я приехал
а он запрягался, увяз
Мороз за двадцать пять был
навстречу ветру двигался
Слезился глаза от белыны,
в такой мороз ничто
и сапоги казалось, тесны
и вроде бы дыханья
И, кажется, трещит стекло
здесь доведется жить
но не по-южным,
Что будет я не знаю
Зачем душа поездки
Конечно есть волнение
но что-то сердце, видимо,
Б. ЛИТОРОВИЧ.

ПРОТИВОРЕЧИЕ

Он уходил... и Она уходила.
Но возвращались вновь,
Значит была... и Она
Не уходящая любовь!
Он — отвергал... и Она —
Но признавались вновь,
Что — не конец, а только —
Неотторжима любовь!
Охладевал... и Она
Но загорались вновь,
Искорка только сильней
Неугасима любовь!
В. САМСОНОВА.

ВОРОБЬИ

Черный шарфик, укутавший
До чего же
наши серенькие воробьи!
От зари до зари у сарая,
хорохорясь в метель
и дерутся-то, словно иаря,
и играют как-будто всерьез.
А потом
на родимом карнизе
примостятся с тоской
осознавшего сложности
и пути — от яйца до конца...
Я
весною
касаток
провожаю в отлет
журавлей,
но за преданность отчужду
мне
воробушки наши
И. ИСАЕВ.

РАЗЛУКА

Игра? Атракцион? —
То ввысь несет, то вниз.
Нас завертел циклон,
Уносит нашу жизнь.

Кружение снежны —
И разлучает век.
Но как остановить
Земли безумный бег?

Рука к руке летит
Сквозь снег,
Сквозь листопад.
И вдруг взлетаешь ты,
А я качусь назад.

И разминулись вновь —
Игра? Атракцион?
Что жизнь и что любовь?
В ответ — лишь ветра стон...

Н. ДЕМОКИДОВА.

ЗНИМАЕТСЯ ФІЛЬМ «ПЕРЕМОГА»

Москва. На кіностудії «Мосфільм» відомий радянський кінорежисер і актор Євген Матвєєв знімає фільм «Перемога» за мотивами однойменного роману Олександр Чаківського. Автори сценарію В. Трунін та Є. Матвєєв. Оператор Л. Калашников, художник С. Валюшок.

Фільм «Перемога» — спільна робота кіностудії «Мосфільм» і кіностудії «ДЕФА» (НДР).

На знімку (зліва направо): актори А. Міронов, А. Михайлов, Є. Матвєєв під час зйомок фільму «Перемога».

Унгурс ЗІГМАРС АФОРИЗМИ

Якими неінтересними стаються люди, добившись е прочного положення в житті!

Больше всего поэты страдают не от разочарования, а когда у них нет возможности для этого.

До тех пор, пока к настоящему таланту не пристають, ему самому приходится приставать.

Репутацию честного человека нередко завоевывает умеющий скрыть свою нечестность.

Зло человечеству нужно для умения быть добрым.

Мне неизвестны женщины, обвиняющие во всех своих неудачах в любви хоть чуточку себя.

Перевод с латышского.

ЗВАННЯ ПІДТВЕРДЖЕНО

З метою підтвердження звання «народного» нещодавно перед численними глядачами і авторитетним журі звітував Ворошиловградський самодіяльний театр УТОГ, колектив якого показав виставу за п'єсою К. Симонова «Російські люди».

Незважаючи на те, що твір, обраний аматорами сцени для постановки, глибоко психологічний, насичений надзвичайно специфічною драматургією, проте, як відзначив голова журі заслужений артист УРСР Альберт Васильович Бондаренко, колектив нечучючих самодіяльних артистів добре розв'язав поставлене завдання. Успіхові, зокрема, сприяло правильне режисерське вирішення теми та ідеї вистави, в якій виразно і переконливо зображено всеперемагаючу і незламну силу народу, його непохитну волю у боротьбі за ідеали гуманізму і справедливості.

У виставі задіяно дуже несхожих героїв, котрих, однак, об'єднує почуття нерозривного зв'язку з рідною землею, з її народом, але найголовніше — почуття ненависті до тих, хто замірявся на свободу і гідність радянської людини, самовіддане прагнення до перемоги над лютим ворогом.

Важко виділити кращих виконавців, оскільки перед усіма ними стоять різні творчі завдання. Створювані нечучючими артистами обра-

зи відзначилися багатомірністю, давали простір для імпровізації. Все це дало змогу показати їм власне розуміння ролі і якостей своїх героїв, вчинки і діяння яких знаходять свій вияв не тільки у боротьбі з ворогом, але й в їх взаємовідносинах один з одним.

Особливо яскраво це проявляється тоді, коли дев'ятинадцятирічна дівчина, самовідданий воїн і мрійниця Валя вперше й по-справжньому глибоко замислюється над змістом слова «Вітчизна». Дуже сильно впливає на глядача і фінал 6-ї картини, коли завжди стриманий ветеран Васильєв вражає зал передсмертною фразою: «... Слава російській зброї!» Ролі цих героїв майстерно виконали В. Попова та Є. Сердинов. Відзначено також прекрасну гру ветерана сцени, фрезерувальника заводу ім. В. І. Леніна М. Руденка, який створив чудовий образ Глода. Незважаючи на глибинний філософський зміст ролі, її надзвичайну складність, аматор сцени зіграв свого героя переконливо, хвилююче.

Яскравий і конфліктний образ створила штампувальниця УВП М. Фадеева, яка виконала роль мужньої, прекрасної жінки Марфи Петрівни. Гордою безстрашністю, непримирністю до ворога був позначений кожний їх порух і жест. Навіть загроза смерті не мо-

же похитнути незламний дух жінки з народу. Переконана у своїй правоті, вона з високо піднятою головою іде на смерть в ім'я Перемоги.

Ці та інші герої вистави з усією неповторністю своїх характерів, прагнень, ідеалів на крутому зламі життя об'єднуються в узагальнюючий образ нескореного народу з його безграничною вірністю Вітчизні, відданістю комуністичним ідеалам.

Дія вистави розвивається швидко, драматизм безперервно наростає, кожний епізод несе новий емоційний заряд, наближаючи розв'язку. Завдяки динамізму, гостросюжетності твору конфлікт надзвичайно загострений і впродовж всієї вистави глядач перебуває в значному психологічному напруженні. Проте за перипетіями вистави не губиться ідейний зміст твору, не втрачає свого смислового навантаження жоден з образів; тут нема нічого від розважальності, а навпаки — композиційна побудова і всі художні засоби, використані у сценічній роботі, органічно поєднуються, глибоко і переконливо передаючи тему твору, його ідейну спрямованість.

З появою молодого, енергійного режисера І. М. Квітковського робота народного самодіяльного театру помітно поживилася. До складу колективу ввійшли молоді

виконавці, яких вже не можна назвати початківцями, оскільки вони вже здійснили «пробу сил» у театральній студії, що діє при Ворошиловградській спецшколі-інтернаті. Нині загальна кількість учасників творчого колективу перевищує 50, що красномовно свідчить про масовість театру, який цілком справедливо вважається сьогодні одним з кращих в Товаристві.

Складовою успіху ворошиловградців є їх тісний і плідотворний зв'язок з обласним будинком художньої самодіяльності. Значну допомогу колективу подав консультант Ю. П. Андреев, котрий взяв найактивнішу участь у постановці складного драматургічного матеріалу. Вагомий внесок зробили диктори-перекладачі Н. Ушакова і Ю. Стецюк, які забезпечили синхронний переклад, добре потрудилися також акомпаніатори, актори, зайняті у другорядних ролях, словом, всі, хто вклав свою частку праці у загальну справу.

Колектив гідно підтвердив звання «народного», порадував і журі, і глядачів високою виконавською майстерністю, цікавими творчими знахідками. Що ж, будемо сподіватись, що ворошиловградці не зупиняться на досягнутому, що їх наступні роботи засвідчать далі творче зростання театру.

В. ГАЄВСЬКА,
методист Науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

Є НОВИЙ РЕКОРД

У квітневому номері газети «Наше життя» за 1974 рік у замітці «3 ліхтарем по Одесі» повідомлялося, що на вперше організованому 100-кілометровому забігові по Понсу Слави навколо Одеси, успішно виступили члени УТОГ В. Скороденко і В. Мамчич. Нечучючі шанувальники туризму і оздоровчого бігу успішно подолали дистанцію, одноразово перетнувши фініш з часом 14 годин 7 хвилин. Причому, що цікаво, вони навіть вперше передили суддів, котрі зовсім не чекали від аматорів бігу такого стрімкого фінішу. Чес переможців засікли уболівальники.

У тому пам'ятному забігові, що був тоді присвячений річниці визволення Одеси від німецько-фашистських загарбників і нині став традиційним, взяло участь лише 128 учасників. Цього року маємо рекордну кількість спортсменів — 1300, причому серед них представники Болгарії і Фінляндії.

І ось нещодавно артилерійський зал повівистів про те, що взяв старт 100-кіло-

метровий забіг на честь 40-річчя визволення міста-героя Одеси. На марафонську дистанцію вийшли посланці 80 міст СРСР і, як ми вже згадували, зарубіжні гості.

Викладач з Кабардино-Балкарії В. Ковель показав на фініші результат, який ще не підвладний жодному спортсменові світу. Його час — 6 годин 14 хвилин 12 секунд є новим рекордом Одеської стокілометровки, і що характерно, цей показник перевищує неофіційне світове досягнення.

Чудовий результат показала серед жінок Г. Обросова з Кішинева, яка вклалася в десять годин.

Що ж можна сказати про переможця першого забігу В. Скороденка. Той його виступ був не останнім. Він брав участь у ще одному марафоні, але збився з траси і, зробивши «гак» кілометрів близько тридцяти, зійшов з дистанції. А шкода, якби нечучючий бігун не схибив, на фініш він прийшов би серед перших.

О. ЯГЕЛЬНИЦЬКИЙ.

ВЕСЕЛІ СТАРТИ ШКОЛЯРІВ

Цікаво і змістовно в спортивному залі Житомирського облівідділу УТОГ пройшов конкурс «Веселі старти», в якому помірялись силами вихованці Житомирської спецшколи-інтернату № 29 і Березівської спецшколи-інтернату для слабочуючих дітей.

Учасники захоплюючих спортивних змагань продемонстрували неабиякий хист, вправність і винахідливість. Діти виборювали першість в естафеті з м'ячами, з гімнастичними паличками, з обручами, бігали в лантухах, перетягували канат, болільники з цікавістю спостерігали за «битвами півнів». У перервах між окремими етапами конкурсу з номерами художньої самодіяльності виступали вихованці Березівської спецшколи-інтернату.

Голова облівідділу УТОГ Олександра Дмитрівна Тверська вручила командам пам'ятні сувеніри і дипломи і зазначила, що організація таких конкурсів позитивно впливає на фізичне загартовування дітей, активізує їх потяг до спорту, сприяє поліпшенню рівня загальнофізичної підготовки.

Вперта боротьба так і не увінчалась перевагою жодної з команд. Безпристрасне журі визначило нічию. Та це ніяк не позначилось на добрих враженнях, що склалися від змагань, як в їх учасників, так і у болільників.

Голова облівідділу УТОГ Олександра Дмитрівна Тверська вручила командам пам'ятні сувеніри і дипломи і зазначила, що організація таких конкурсів позитивно впливає на фізичне загартовування дітей, активізує їх потяг до спорту, сприяє поліпшенню рівня загальнофізичної підготовки.

І. ТОЛОЧКО,
м. Житомир.

Мета — запобігти аваріям

Серед харків'ян чимало бажаючих мати власний автомобіль, одержати права водія. І нині цей намір шанувальників особистого транспортного засобу цілком здійсненний.

За 10 років, які минули відтоді як у Харкові з дозволу міністерств внутрішніх справ і охорони здоров'я було створено експериментальну групу водіїв, позбавлених слуху, понад 300 нечучючих реалізували своє прагнення. Вони, закінчивши спеціальні курси в спортивних клубах ДТСААФ, де вивчили правила вуличного руху, склали іспити з водіння.

Близько трьох років тому при Харківському обласному будинку культури автолюбители створили свій клуб. Він покликаний виховувати і зміцнювати у водіїв легкових машин свідоме ставлення до дорожньої дисципліни, поведінки за кермом, почуття відповідальності при водінні автомобіля. Головою клубу обрано Володимира Никаноровича Хоменка, вихователя гуртожитку заводу ім. Малишева. За його активною участю до клубного членства залучено понад 100 чоловік.

Над клубом нечучючих водіїв взяло шефство Дзержинське районне добровільне товариство автолюбителей. Його активісти допомогли організувати для нечучючих заняття за участю інспектора ДАІ, на яких було розглянуто ряд конфліктних ситуацій на дорогах. Великий інтерес викликав також усно-мімічний журнал «Нове» про правила дорожнього руху.

Завдяки активній роботі ентузіастів клубу значно зменшилась кількість аварій.

А. РОСИНСЬКИЙ,
м. Харків.

Пісню «Будьте щасливими, друзі мої» виконують учасниці естрадного колективу Черкаського будинку культури УТОГ Варвара Рибак (ліворуч) та Валентина Кутіна.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ — ГАЗЕТА ВІДПОВІДАЄ ПОКИ РОЗШУКУЄТЬСЯ БАТЬКО

Редакція одержує листи, автори яких просять розповісти на сторінках газети про запровадження тимчасової допомоги на неповнолітніх дітей у період розшуку їхніх батьків, що ухиляються від сплати аліментів. Постанова з цього питання прийнята Радою Міністрів СРСР у нинішньому році. Читачам відповідає заступник начальника управління судових органів Міністерства юстиції УРСР Леонід Пантелеймонович Дехно.

Постанова, про яку йдеться, — це один прояв турботи Радянської держави про зміцнення сім'ї, подання їй всебічної допомоги. В січні цього ж року Указом Президії Верховної Ради СРСР строк, протягом якого жінка після народження дитини, в разі, коли чоловік, батько народженої дитини, відмовляє їй у матеріальній допомозі, має право одержувати від нього кошти на своє утримання примусовим порядком, за рішенням суду, збільшено з одного року

до півтора року. Такий об'єм, — ще один прояв турботи Радянської держави про зміцнення сім'ї, подання їй всебічної допомоги. В січні цього ж року Указом Президії Верховної Ради СРСР строк, протягом якого жінка після народження дитини, в разі, коли чоловік, батько народженої дитини, відмовляє їй у матеріальній допомозі, має право одержувати від нього кошти на своє утримання примусовим порядком, за рішенням суду, збільшено з одного року

на строк до одного року або виправними роботами на той же строк (стаття 114). Ось одна з недавніх судових справ, розглянутих у Києві. Громадянин Андрієвський В. М., за фахом художник-оформлювач, двічі одружувався, має двоє дітей: сина від першого шлюбу і дочку від другого. Обидві сім'ї він покинув і коштів на утримання своїх дітей з серпня 1981 року не сплачує. За це він засуджений на один рік позбавлення волі.

Але часто для того, щоб рішення суду було виконане, необхідно встановити місце перебування батьків, а іноді й матерів, які ховаються. Це не завжди легко. Тільки за минулий рік суди нашої республіки винесли багато рішень про примусове стягнення аліментів з батьків на ді-

тей і за той же час оголосили розшук неплатників аліментів.

На розшуки держава витрачає чималі суми. Терплять і діти розшукуваних, яких злочинні батьки прирікають на матеріальні труднощі. Щоб виправити таке становище, встановлено, що з 1 січня 1985 року органи соціального забезпечення почнуть сплачувати допомогу на неповнолітніх за місцем їх проживання протягом усього періоду розшуку їхніх батьків. Розмір допомоги такий: на одну дитину — 20 карбованців, на дві — тридцять карбованців, а на три — 40 карбованців.

Для таких виплат державі необхідний спеціальний грошовий фонд. Відповідно до названої постанови він

буде створений, по-перше, за рахунок стягнення з батьків-боржників коштів, які державі в період їх розшуку сплачувала їхнім дітям, а крім того — ще 10 процентів, нарахованих на цю суму. По-друге, за рахунок збільшення мінімального розміру державного збору, стягуваного за розірвання шлюбів судами та органами загу, до 100 карбованців. Тепер при розірванні шлюбу за взаємною згодою подружжя, яке не має неповнолітніх дітей, органи загу стягують державного збору, стягуваного за розірвання шлюбу, а при розірванні шлюбу судом — у розмірі від 100 до 200 карбованців. 50 процентів від цих сум теж відраховуватимуть в аліментний фонд.

Л. ДЕХНО.

Редактор
П. БУЛАТОВ